

jim šchafe brachujo; něby možno byto, ab jich teš how sporali?

Ten Šchpański žašcho, až zo šam po ně jěsch. Stwortko pak běšcho měnězy, až to něpojžo, dofulž jo jomu morjo něsnate, a až won zo tam jěsch. Pětko pak žašcho, až jo nan chory a namosny a togodla zo won še tam porašch. A taš še chylu hu-graňachu; kuždy ga šchěšcho Robinsonu šlužyšch. Robinson pak pschifaša taše: Pětko wostańo pschi mńo, Stwortko pak tam pojěžo s tym Šchpańskim.

Jan: „Dla zogo Robinson taš pschifaša?“

Nan: Togodla, dofulž Stwortko morjo lepej snajašcho aš Pětko, a Stwortka snajachu tež Šchpańske, niz pak Pětka. Ten Šchpański pak dejašcho togodla šobu, ab šwojim towarišcham tu - wěz roškladł. Šchyfne běchu s tym spoťojom, a bu hobsamńone, až dejtej tam ša něťotare tyžeńe dojěsch. Perwej pak šchěchu wězej role hobžěkašch a hobšěšch, pscheto wězej luži jo a wězej dej byšch jěži.

Něto dachu še do žěla, kopachu a worachu, a dofulž kuždy pilńe žěkašcho, ga jim spěchowawšcho a škoro bu šchyfno gotowe. Ša dwě něželi gotowawšchtej še tej dwa juž na drogou. Ten Šchpański pak powědašcho Robinsonu taš: Moje towarišche šu rowno taš chude a niške luže ako ja, a něběchu niz aš šožowniki, ja rasha šchyfnych kradu něsnaju, ab mogaš gronišch, lěz šu tašeje dobroty dostojne. Moja rada jo, ab Robinson ako kněš teje kupy wěšte hustawěńa napišaš, šotrež deje žaržašch, joli až šchě še how